

Arrest

nr. 151 793 van 4 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VERHOEVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Keniaans staatsburger van Kikuyu origine te zijn afkomstig van Kiambu. Uw vader werkte als arts in Kiambu en hij werd later overgeplaatst naar Thika. Uw ouders kochten grond in Thika en jullie verhuisden naar Thika. Na uw secundair onderwijs ging u naar college in Nairobi. U vond hierna geen werk en u begon een handel in tweedehandskledij. U woonde alleen in de wijk Kibera, Nairobi. Enkele jaren geleden kwam uw man (S.A.O.) op vakantie in Kenia. Sinds 2010 heeft u een relatie met hem en jullie zijn traditioneel gehuwd. In 2011 vroeg u een visum aan om uw man in België te vervoegen maar het visum werd u niet afgeleverd.

U werkte als secretaresse in Makina Medical Clinic. U werkte er op onregelmatige uren. In januari 2011 kreeg u uw eerste contract bij Makina Medical Clinic. Het is een dagkliniek onder leiding van dokter (A.H.). U stond in voor de registratie van de patiënten, het beheer van de afspraken, het onderhoud van

de kliniek en het transport van de verpleegsters. Op 14 juni 2014 werd u door de dokter gevraagd om de volgende dag, op een zondag, naar de kliniek te komen. Er was werk dat nog diende te gebeuren en er waren klanten die hij wilde zien. U antwoordde dat u op het werk zou zijn. Op zondag 15 juni 2014 ging u na de kerkdienst naar huis en daarna naar de kliniek. De dokter had een patiënt en u wachtte. De dokter vroeg hierna enkele dossiers en u keerde terug naar uw bureau. Twee vrouwen en drie mannen kwamen langs en ze vroegen of ze de dokter konden zien. De dokter heeft hen ontvangen omdat ze aangaven dat het een noodgeval was. Na een tijdje kwam een vrouw naar dossiers vragen. De dokter zei de dossiers niet te geven, dat het om persoonlijke zaken gaat van de patiënten. U beseftte dat er een probleem was. U vroeg de vrouw wat er aan de hand was, waarop ze zei dat jullie bezig waren met illegale praktijken en dat er geen vergunningen waren. Een man stapte naar u toe en vroeg uw identiteitskaart. U diende hen te volgen naar het politiekantoor. U en de dokter werden geboeid en weggebracht naar het politiekantoor Langata. U bracht de nacht in een cel door en de volgende morgen werd u naar Milimani Law Court gebracht. De beschuldigingen werden voorgelezen; dat u medeplichtige was van de dokter die illegale abortussen deed, dat het werk werd gedaan zonder de juiste vergunningen en dat u de politie verhinderde om informatie te verkrijgen. U antwoordde dat u niet akkoord ging. U werd naar de gevangenis Langata Women Prison gebracht. In de gevangenis sprak u met een mensenrechtenactivist, die u antwoordde dat u niet in de gevangenis moest zitten. U vroeg hulp en hij antwoordde dat hij met mevrouw (A.) werkzaam in de gevangenis zou spreken. (A.) riep u in het kantoor en ze stelde voor u te helpen omdat uw zaak geen snel einde zou kennen. U besprak met haar het geldbedrag. Later zei (A.) dat u ziek werd verklaard en u naar de kliniek zou moeten, waardoor u een manier had om prive met (A.) te spreken en uw maten konden worden genomen voor kledij. (A.) riep u op 28 augustus 2014 bij haar. Ze meldde u dat alles klaar was. Op 1 september 2014 kwamen er nieuwe bewakers en het was de beste tijd om de gevangenis te verlaten. Op 3 september 2014 wisselde u in het kantoor van (A.) uw kledij en u kon in een bewakersuniform de gevangenis verlaten. U werd naar het kindertehuis Tumaini Children's Home gebracht. U hebt Kenia verlaten op 7 september 2014 en u bent op 8 september 2014 in België aangekomen. U hebt op 9 september 2014 in België asiel gevraagd. U vernam na uw aankomst in België dat agenten langs het huis van uw ouders waren geweest op zoek naar u.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u ervan beschuldigd werd te werken in een kliniek die abortussen pleegde, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt werkzaam te zijn geweest in Makina Medical Clinic. U verklaart sinds januari 2011 als secretaresse werkzaam te zijn geweest in de kliniek van dokter (A.H.), genaamd Makina Medical Clinic (zie gehoor CGVS, p.5). U stelt eerst op onregelmatige basis er te werken en daarna een contract te hebben gekregen. U legt ter ondersteuning van uw werk in Makina Medical Clinic een brief neer en uw contract. Hierbij dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt die de bewijswaarde van deze documenten ondermijnen en de geloofwaardigheid van uw verklaringen aantasten. Zo werd de brief 'confirmation lettre' getekend door Dr (A.H.) dd.10.4.2011 en er werd gesteld dat u werd aangesteld als secretaresse voor de organisatie. Het is echter merkwaardig dat noch op de brief noch op het contract – uitgezonderd een postbus – geen andere contactgegevens, onder andere een telefoonnummer of bezoekadres, bevatten van de kliniek. Daarbij dient te worden opgemerkt dat het voorgelegde werkcontract dd.6.1.2011 door u voor akkoord werd ondertekend, niet werd getekend door de werkgever, enkel wordt er melding gemaakt van 'the management of Makina Medical Clinic'.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat er een Makina Clinic kan worden teruggevonden (zie informatie administratieve dossier) en dat deze Makina Clinic in Kibera door Dr (A.O.) werd opgericht (zie informatie administratieve dossier). Er wordt nergens enige informatie teruggevonden dat de kliniek eigendom zou zijn van ene Dr (A.H.) zoals u verklaarde (zie gehoor CGVS, p.6). Ook werd uw naam niet teruggevonden bij de lijst van personeel en medewerkers van Makina Clinic. Er werd een andere kliniek teruggevonden onder de naam New Makina Clinic (zie informatie administratieve dossier), maar de benaming stemt niet overeen met uw verklaring, noch met de door u voorgelegde documenten. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds grondig aan. Aldus kan sterk getwijfeld worden aan uw verklaringen werkzaam te zijn geweest in Makina Medical Clinic en omwille van uw beroep problemen te hebben gekend in uw land van herkomst.

Verder dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen ook de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebt gemaakt. Zo is het merkwaardig dat u wel aangeeft dat u geruchten hoorde dat de dokter abortussen pleegde in de kliniek, maar u voegt toe dat wat er tussen een dokter en een patiënt gebeurt bij de dokter blijft (zie gehoor CGVS, p.12). Op de vraag of u de dokter er niet naar vroeg, reageert u ontkenkend omdat u uw job zou verliezen (zie gehoor CGVS, p.12). Hierop verklaart u de dokter niet op de hoogte te hebben gebracht van de geruchten, antwoordt u angst te hebben gehad en u uw job niet wilde verliezen (zie gehoor CGVS, p.13). Het komt bevreemdend over dat u zich geen verdere vragen hebt gesteld wanneer zulke geruchten de ronde deden, noch trachtte te achterhalen of deze geruchten gebaseerd waren op ware feiten. Gezien het stigma op abortus en het feit dat deze praktijk illegaal is in Kenya (zie informatie administratieve dossier), lijkt het weinig aannemelijk dat u de dokter er niet zou hebben over aangesproken, noch verder de waarheid trachtte te vinden. Ook is het opmerkelijk dat enkel u en de dokter werden opgepakt, volgens uw verklaring omdat jullie met twee op dat moment in de kliniek waren (zie gehoor CGVS, p.13), terwijl er verpleegsters werkzaam waren in de kliniek en er door het gedane onderzoek was bevestigd dat er abortus werd gepleegd (zie gehoor CGVS, p.12). U blijkt geen nieuws van de situatie van de verpleegsters te hebben (zie gehoor CGVS, p.14).

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat de agenten u hadden gemeld dat er informatie was en de beschuldiging was bevestigd, doch blijkt u niet te weten welke bewijsmateriaal er tegen u werd verzameld (zie gehoor CGVS, p.13). Gevraagd naar de straf voor een medeplichtige, verwijst u naar de straf voor iemand die abortus uitvoert en voor degene die om een abortus vraagt, maar u bent niet zeker welke straf een medeplichtige zou krijgen (zie gehoor CGVS, p.14). U stelt kortweg 'hetzelfde denk ik, omdat ze zeggen dat je hebt geholpen' (zie gehoor CGVS, p.14). Het komt weinig doorleefd over dat u zich niet verder informeerde naar de straf die u zou lopen bij een eventuele veroordeling. Ook uw verklaring dat u niet denkt dat u bij verstek werd veroordeeld omdat u geen advocaat hebt en het zo hangende is gehouden, komt weinig overtuigend over (zie gehoor CGVS, p.14).

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u geen nieuws heeft hoe uw rechtszaak verder is gelopen. Gevraagd of de zaak niet in de media is verschenen, antwoordt u negatief (zie gehoor CGVS, p.14). Tevens dient te worden opgemerkt dat u geen nieuws heeft van de dokter die volgens uw verklaringen samen met u werd gearresteerd. U stelt enkel via (D.) te hebben vernomen dat de dokter nog in de gevangenis zit (zie gehoor CGVS, p.9). U voegt toe geen nieuws te hebben van zijn vrouw (zie gehoor CGVS, p.9). Het is weinig aannemelijk dat u, in uw vermeende situatie, op welke wijze dan ook, zou getracht hebben contact op te nemen met uw thuisbasis om te vernemen hoe uw problemen geëvolueerd zijn.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Uw identiteitskaart, uw kieskaarten en het geboortecertificaat betreffen uw identiteit waaraan hier niet wordt getwijfeld. De schoolcertificaten betreffen de door u gedane studies en opleidingen, wat hier niet ter discussie staat. De mail naar Missing Persons en de mails naar de dienst Tracing van Rode Kruis betreft het feit dat u contact bent verloren met uw man, maar voegt niets toe aan bovenstaande motivering met betrekking tot de door u aangehaalde vrees. De identiteitskaart van (S.) en foto's van u beiden doen eveneens geen afbreuk aan bovenstaande motivering. De mails met uw vriend (D.) betreft persoonlijke correspondentie wat bezwaarlijk kan worden beschouwd als objectief element ter ondersteuning van uw beweerde vrees. De brief en het contract van Makina Medical Clinic kunnen op zich de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Men dient in dat opzicht er nogmaals op te wijzen dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit in het onderhavige geval niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Zij betoogt inzake de neergelegde documenten:

“De twijfels omtrent de bewijswaarde van de stukken van verzoekende partij door verwerende partij zijn onterecht.

3.1.-

In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat er naast een Makina Clinic, dat inderdaad wordt geleid door dr. (A.O.), er tevens een Makina Medical Clinic bestaat (stuk 7).

Over de Makina Medical Clinic is evenwel geen informatie beschikbaar op het internet. Het betreft immers een vrij eenvoudig ziekenhuis in de sloppenwijken van Kenia waarover tot op heden nog geen berichtgeving is gebeurd of informatie beschikbaar is.

3.2.-

De Makina Medical Clinic is een instelling met amper communicatiemiddelen. Zo heeft de Makina Medical Clinic geen telefoonverbinding, reden waarom er ook geen telefoonnummer vermeld staat op de arbeidsovereenkomst dd. 6 januari 2011 en de bevestigingsbrief van 10 april 2011 (stukken 3-4).

3.3.-

Tevens kan verwerende partij niet beweren als zou de arbeidsovereenkomst dd. 6 januari 2011 enkel ondertekend zijn door verzoekende partij (stuk 3). De overeenkomst bevat op de laatste bladzijde een stempel van de Makina Medical Clinic waarmee deze haar instemming gaf met de sluiting van de arbeidsovereenkomst.”

Aangaande de aangevoerde vervolgingsfeiten, stelt verzoekster:

“De stellingen van verwerende partij op basis waarvan zij de bestreden beslissing heeft genomen en deze motiveert zij pure, eigen veronderstellingen.

5.1.-

Het is geenszins onbegrijpelijk dat verzoekende partij haar werkgever niet heeft aangesproken nadat zij geruchten had gehoord omtrent de praktijk van illegale abortussen.

Ten eerste betroffen het voor verzoekende partij vooreerst loutere geruchten die gebeurlijk elke feitelijke grondslag konden ontberen. Dat zij niet probeerde de waarheid te achterhalen ligt daaraan dat er geen enkele aanleiding was voor verzoekende partij de geruchten te geloven. Bovendien is het begrijpelijk dat verzoekende partij haar job niet wou riskeren door dergelijke delicate vraag aan haar werkgever voor te leggen.

Het feit dat abortus in Kenia illegaal is, doet hieraan geen afbreuk. Wanneer iemand meent dat geruchten niet ernstig zijn, gaat die persoon daar ook niets verder achter zoeken.

5.2.-

Het is niet verwonderlijk dat enkel verzoekende partij en dokter (H.) werden opgepakt. Met slechts een handvol agenten was het ook niet mogelijk om gans het personeel van het ziekenhuis op te pakken. Waarschijnlijk zijn nadat verzoekende partij en dokter (H.) opgepakt, de overige personeelsleden evenzeer opgepakt of minstens verhoord. Dat verzoekende partij hiervan niet op de hoogte was of is, is niet onbegrijpelijk daar men verdachten uit één en dezelfde zaak bij voorkeur niet in dezelfde of naburige cel, dan wel in dezelfde gevangenis plaatst.

5.3.-

Dat verzoekende partij niet op de hoogte is van de stand van haar rechtszaak is te wijten aan het feit dat zij geen advocaat had. Zij had wel contact met een advocaat van het kantoor Onesmus Langat Company Advocates, maar gelet op de hoge erelonen kon verzoekende partij geen advocaat aanstellen.

Het is evenmin bevreemdend dat verzoekende partij niet op de hoogte is van wat er met dokter (A.H.) is gebeurd. Het feit dat zij samen zijn opgepakt heeft niet tot gevolg dat dokter (H.) in dezelfde gevangenis is gebleven als verzoekende partij, noch dat zij contact zouden hebben gehad tijdens hun gevangenschap. Verzoekende partij werd naar een vrouwengevangenis gebracht.

Dat verzoekende partij en dokter (H.) samen werden opgepakt impliceert evenmin dat verzoekende partij geïnformeerd werd over wat er met haar werkgever zou zijn gebeurd of zou gebeuren.

De enige informatie waarover verzoekende partij beschikt, is wat zij per e-mail verneemt van haar vriend (D.M.) (stuk 6). Het enige wat verzoekende partij over dokter (H.) via (D.M.) is te weten gekomen is dat het ziekenhuis thans gesloten is.”

2.1.2. Verzoekster beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen *juncto* artikel 62 van de vreemdelingenwet; schending van de formele motiveringsplicht.

Zij voert aan:

“De bestreden beslissing is gebrekkig gemotiveerd.

In de beslissing wordt veelvuldig verwezen naar het verslag van het gehoor van verwerende partij (bijvoorbeeld “zie gehoor CGVS, p. 14”), alsook naar bepaalde stukken uit het administratief dossier op basis waarvan verwerende partij haar beslissing heeft genomen (bijvoorbeeld “zie informatie administratief dossier”).

Deze stukken maken derhalve integraal deel uit van de bestreden beslissing van 25 februari 2015. Deze stukken worden echter niet gevoegd bij de bestreden beslissing, noch bij de kennisgevingsbrief van 25 februari 2015 (stuk 2).

2.-

Overeenkomstig artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandeling dienen de motieven van een beslissing in de beslissing zelf te zijn opgenomen. Het feit dat zij terug te vinden zijn in het administratief dossier volstaat niet.

Vaste rechtspraak van de Raad van State aanvaardt dat een bestuurlijke beslissing evenwel kan verwijzen naar motieven die niet vervat zijn in de beslissing zelf voor zover is voldaan aan volgende cumulatieve voorwaarden (zie RvS 26 juni 2003, nr. 121.040, Goegebuer; RvS 6 januari 2003, nr. 114.269, Rillaert; RvS 10 maart 2005, 141.828, Graf; RvS 17 januari 2005, nr. 139.381, Deteye :

1) de inhoud van het stuk waarnaar wordt verwezen moet gekend zijn door de bestuurde of hem ter kennis worden gebracht;

2) het stuk waarnaar wordt verwezen moet zelf afdoende zijn gemotiveerd;

3) de voorstellen of adviezen moeten worden bijgevalen in de beslissing;

4) er mogen geen tegenstrijdige adviezen zijn

3.-

Aan deze voorwaarden is niet voldaan.

3.1.-

De inhoud van het gehoorverslag van verwerende partij, alsook de overige stukken van het administratief dossier zijn verzoekende partij niet bekend, noch zijn deze stukken aan verzoekende partij overgemaakt.

Per fax dd. 23 maart 2015 heeft de raadsman van verzoekende partij verwerende partij verzocht om kopie van het administratief te mogen ontvangen (stuk 9). Verwerende partij heeft dit nooit, thans tot bij het indienen van dit verzoekschrift niet overgemaakt.

Hieruit volgt reeds dat de bestreden beslissing gebrekkig is gemotiveerd.

3.2.-

Doordat niet voldaan is aan de eerste voorwaarde van de zogenaamde “motivering door verwijzing” is evenmin voldaan aan de overige voorwaarden. Verzoekende partij kan alleszins niet nagaan of de stukken van het administratief dossier zelf afdoende zijn gemotiveerd (2), deze stukken worden bijgevalen in de bestreden beslissing (3) en of er tegenstrijdige adviezen zijn tussen de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing (4).

4.-

Doordat de bestreden beslissing de formele motiveringplicht miskent, dient de bestreden beslissing minstens overeenkomstig artikel 39/2§1, 2° te worde n nietigverklaard.”

2.1.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift: een ‘offer letter of appointment’ van 6 januari 2011 (bijlage 3), een ‘confirmation letter’ van 10 april 2011 (bijlage 4), een ‘joint affidavit’ van 12 maart 2015 (bijlage5), twee e-mails van D.M. (bijlage 6), een artikel van ‘ABC Online’ inzake de Makina Clinic in Kibera (bijlage 7), haar bijlage 26 (bijlage 8) en de fax die door haar advocaat aan het CGVS werd verzonden op 23 maart 2015 (bijlage 9).

2.2.1. De door verzoekster aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Waar verzoekster aanvoert dat zij voor het indienen van onderhavig beroepsverzoekschrift geen kennis kon nemen van de inhoud van het administratief dossier, dient te worden opgemerkt dat dit betoog niet kan worden gevolgd. In tegenstelling met wat verweerder repliceert en gelet op de schrijffout (“simoen” in plaats van “simon”) in het e-mailadres van verzoeksters raadsman in de e-mail die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) werd verstuurd naar aanleiding van de fax van 23 maart 2015 van verzoeksters raadsman, kan worden aangenomen dat de e-mail van het CGVS verzoekster en haar raadsman niet heeft bereikt (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 9; administratief dossier, stuk 2).

Dit volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoekster geen kennis kon nemen van de inhoud van het administratief dossier alvorens haar verzoekschrift in te dienen. Het inzagerecht liet verzoekster immers

toe om haar dossier bij het CGVS in te kijken en kennis te nemen van de inhoud van het administratief dossier teneinde haar verdediging te organiseren. Gezien het administratief dossier de stukken bevat waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, kon verzoekster op deze wijze van deze stukken weldegelijk kennis nemen. Verzoekster had daarnaast de mogelijkheid om (de dienst 'Advocaten' van) het CGVS op te hoogte te stellen van het feit dat zij geen antwoord ontving op de fax van haar raadsman. Zij liet echter na om het CGVS hiervan op de hoogte te stellen en om het administratief dossier in te zien of alsnog aan te vragen. Verzoekster had hiertoe nochtans ruimschoots de kans nu de beroepstermijn om het onderhavige beroep in te dienen overeenkomstig artikel 39/57 van de vreemdelingenwet en in tegenstelling met wat verzoeksters raadsman aangaf in voormelde fax, slechts afliep op 31 maart 2015.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.5. Verzoekster dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet aan te tonen dat zij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging.

De door verzoekster beschreven moeilijkheden en asielmotieven, meer bepaald het gegeven dat zij onterecht ervan zou zijn beschuldigd dat zij de medeplichtige was van een dokter die illegale abortussen deed, dat het werk zonder de juiste vergunningen werd gedaan en dat zij de politie verhinderde om informatie te verkrijgen, zijn van louter gemeenrechtelijke aard en houden geen verband met één van de voormelde vervolgingsgronden. Bijgevolg kunnen zij niet worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Verzoekster baseert onderhavige asielaanvraag en de aangevoerde problemen op haar tewerkstelling voor de 'Makina Medical Clinic' in Nairobi.

De geloofwaardigheid van haar beweerde tewerkstelling voor dit ziekenhuis wordt echter op fundamentele wijze ondergraven doordat verzoekster in haar visumaanvraag van 17 augustus 2011 verklaarde te werken als werknemer in de privésector en voor het bedrijf 'Centrofood Industries Ltd.' (administratief dossier, stuk 15). Deze verklaring in het kader van haar visumaanvraag strookt niet met haar bewering sedert januari 2011 voor een ziekenhuis te hebben gewerkt, ter staving waarvan ze documenten neerlegt van 6 januari 2011 en van 10 april 2011 (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3-4; administratief dossier, map documenten). De uitleg dat zij geen jobcontract kon krijgen en dat het agentschap dat haar visum opvolgde daarom aangaf dat het een jobcontract en de nodige 'bankstatements' zou bekomen (administratief dossier, stuk 6, p.3), houdt in dit kader geen steek nu de voormelde documenten van het ziekenhuis zouden dateren van geruime tijd voor verzoeksters visumaanvraag.

De voormelde vaststellingen doen reeds ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden tewerkstelling voor de 'Makina Medical Clinic' en aan de bewijswaarde van de ter staving van deze tewerkstelling neergelegde documenten. De geloofwaardigheid van deze verklaringen en de bewijswaarde van deze documenten wordt bovendien nog verder ondergraven doordat verzoeksters adres op deze documenten (P.O Box 3396 te Nairobi) niet overeenstemt met het adres dat zij verstrekte in het kader van voormelde visumaanvraag (P.O Box 57896 te Nairobi).

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat het merkwaardig is en afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen en aan de bewijswaarde van deze documenten dat op de voormelde documenten – benevens een postbusadres – geen andere contactgegevens van het ziekenhuis, zoals bijvoorbeeld een telefoonnummer, een bezoekadres of een e-mailadres, zijn opgenomen. In zoverre verzoekster dit in het onderhavige verzoekschrift tracht toe te schrijven aan het gegeven dat haar ziekenhuis “geen telefoonverbinding” had en “amper communicatiemiddelen” had, dient te worden vastgesteld dat deze uitleg de geloofwaardigheid van haar beweerde tewerkstelling voor de 'Makina Medical Clinic' andermaal ondermijnt. Bij het CGVS stelde verzoekster immers duidelijk dat het ziekenhuis waar zij werkte weldegelijk een telefoonnummer had, dat de dokter daarnaast een privénummer had en dat het ziekenhuis (en zelfs zij persoonlijk op haar bureau) beschikte over een computer met internet (administratief dossier, stuk 6, p.8-9). Het betreft daarenboven een ziekenhuis in Nairobi, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat een communicatiemiddel als telefoon daar niet beschikbaar zou zijn.

Voorts is het weldegelijk bevreemdend dat verzoeksters arbeidscontract nergens werd ondertekend door haar beweerde werkgever. Verzoekster kan niet worden gevolgd in het betoog dat de loutere stempel en datumvermelding op de laatste pagina van de arbeidsovereenkomst kunnen worden aanzien als handtekening. Zulke stempel kan, te meer daar deze door eenieder kan worden aangemaakt, geenszins worden beschouwd als zijnde een handtekening van een identificeerbare medecontractant.

In de bestreden beslissing wordt voorts met recht gemotiveerd:

“Bovendien dient te worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat er een Makina Clinic kan worden teruggevonden (zie informatie administratieve dossier) en dat deze Makina Clinic in Kibera door Dr (A.O.) werd opgericht (zie informatie administratieve dossier). Er wordt nergens enige informatie teruggevonden dat de kliniek eigendom zou zijn van ene Dr (A.H.) zoals u verklaarde (zie gehoor CGVS, p.6). Ook werd uw naam niet teruggevonden bij de lijst van personeel en medewerkers van Makina Clinic. Er werd een andere kliniek teruggevonden onder de naam New Makina Clinic (zie informatie administratieve dossier), maar de benaming stemt niet overeen met uw verklaring, noch met de door u voorgelegde documenten. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds grondig aan. Aldus kan sterk getwijfeld worden aan uw verklaringen werkzaam te zijn geweest in Makina Medical Clinic en omwille van uw beroep problemen te hebben gekend in uw land van herkomst.”

Waar verzoekster beweert dat er naast een 'Makina Clinic' tevens een 'Makina Medical Clinic' bestaat, dient te worden vastgesteld dat zij deze bewering niet staft. De informatie waarnaar zij in dit kader verwijst is immers identiek aan de informatie zoals gehanteerd door verweerder en heeft betrekking op de 'Makina Clinic' van Dr. A.O. (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 7; administratief dossier, map landeninformatie).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde tewerkstelling voor de 'Makina Medical Clinic'. Derhalve kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

De benevens de reeds hoger besproken fax, documenten en informatie bij het verzoekschrift gevoegde stukken zijn niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan de voormelde vaststellingen.

De bij het verzoekschrift gevoegde 'joint affidavit' en bijlage 26 bevatten geen gegevens die aan de voormelde vaststellingen afbreuk zouden kunnen doen.

De overige bij het verzoekschrift gevoegde documenten zijn reeds opgenomen in het administratief dossier. Deze documenten en de ander documenten zoals opgenomen in het administratief dossier (map documenten) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, evenmin afbreuk doen aan het voorgaande.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van de devolutive werking van onderhavige beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde asielaanvraag. Kritiek op

de overige, overtollige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van deze beslissing.

Gelet op het voormelde, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet en kan de subsidiaire beschermingsstatus aan haar niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS